

רבקה שניפר

בת מלכה ודוד גוטמן

ז"ל ז"ל

נולדה : י"א אדר א' ה'תרע"ו - 15/02/1916
עלתה לארץ : ה'תרצ"ח - 1938
נפטרה : כ"ט כסלו ה'תשס"ח - 09/12/2007

בעוד כחודש היו יכולים לחגוג לרבקה 92 שנים, אבל רבקה החליטה להצטרף אל אבישלו של בעלה, קרוב יותר לתאריך מותו.

בכלל, כשאני חושבת על האשה הקטנה והצנומה הזו, אני מלאת התפעלות, איך הצליחה לשרוד בעמק החם הזה עם כל הקשיים, שנים רבות כל-כך ובמיוחד אחרי מותו של אבישלו שאפשר לומר "נשא אותה על כפיים".

רבקה נולדה בליבאו-לטביה כבת שלישית. הם היו 5 ילדים שהוריהם דאגו לתת להם חינוך טוב בביה"ס היהודי. רבקה הספיקה לסיים ביי"ס תיכון. היא ידעה קרוא וכתוב ב-7 שפות : עברית כמובן, יידיש שפת-אם, גרמנית שפת הלימוד, לטינית, צרפתית, וגם רוסית ולטבית.

כחמש שנים היתה חברה בתנועת הנוער הציונית "השומר הצעיר – נצ"ח", לאחר שנתיים הכשרה בריגה, עלתה לארץ ב-1938 והצטרפה אל אחותה הגדולה, סלבה, שהיתה כבר חברה ב"גשר".

כאן פגשה את אבישלו והקימה משפחה ובית חם לארבע בנותיהם : תרצה, מלכה, תמי ובשמת. למזלה הרב היא בין המעטות שכל בנותיה ומשפחותיהן באשדות וסביבתה.

בגלל נטייתה למתימטיקה וקפדנותה הייקית, עבדה בהנהלת חשבונות, ברישום עבודה של אשדות הגדולה באותם ימים, ואחר כך בבית חרושת "אשד" בהנהלת-חשבונות.

כמו-כן עבדה כעשר שנים במחלקה לקליטה ופיתוח בוועד הפועל של ההסתדרות. כשחזרה היתה אחראית על רישום הנושא החדש "הטלפון" עד שהותקנה מערכת רישום אוטומטית. בגלל הדייקנות והאכפתיות לכל פרט, נבחרה והיתה שנים רבות חברה בוועדת הפרט, שדאגה לחבר.

רבקה היתה אשה שאכפת לה, וגם הגיבה על-כך בעלוני, במכתבים ובאספות, כמעט עד ימיה האחרונים. תיקה בארכיון מוכיח שלא היססה לבדוק שוב ושוב אם אכן תוקן העוול והתקלה שעליהם התריעה, ויעידו המכתבים לקופת-חולים בו היא מבקשת שתותקן מעלית לקומה השניה.

יש הרבה ברכות למזל-טוב להולדת הבנות ולנישואיהן וכמובן להולדת הנכדות והנכדים.

היא יודעת להודות לכל מי שעזר, ארגן ותמך בטיולים שבהם השתתפה, ואיננה שוכחת איש. למרות שבאחד המקרים טענה שאינה יודעת להתבטא – כתבה מכתבים יפים מאוד מטיוליה בארה"ב עם אבישלו, ועם תרצה בלטביה.

עץ התפוחים הידוע שלה טופח וגודל על-ידה כדי שתוכל לחלק תפוחים לאנשים שנאסר עליהם לאכול פירות אחרים (חולי סוכרת, למשל). היא אהבה לאפות ולהביא לכל יולדת או לכל שמחה עוגה. כמו-כן ידעה לדאוג לאנשים חדשים שהגיעו אלינו, כמו משפחת עולים מרוסיה שגרים בבית 14, ודורה התושבת הבודדה, יישבו אתה בסדר-פסח בחדר-האוכל.

רבקה נהנתה מאוד כשהתקינו וידאו לאסיפות בחדר-האוכל וכתבה כמה נעים ונוח לשבת בחדר החמים, לצפות ולהיות שותפה באסיפות. "אני צופה בוידאו", היא כותבת, "ובדיוק עמליה קמה, ואני רוצה לפהק באותה שניה, ואז אני שמה את היד על הפה, ורוצה לזוז, כדי שעמליה תוכל לעבור, למרות שלמעשה אני יושבת בחדרי".

באחד העלוניס במדור "מפי הטף" של ילדינו, מסופר שאחת מנכדותיה אמרה ש-
"סבתא שלי יכולה להיות ראש-ממשלה כי היא הסבתא הכי חכמה".

לא כל אחד זוכה לחיים כה ארוכים. אמנס קשיים רביס, אך גם הרבה נחת מבנותיה, מן החתנים, הנכדות והנכדים. משפחה לתפארת הקמת כאן. אנחנו נזכור אותך רבקה כל עוד זכרוננו יהיה עמנו. תהיה נשמתך צרורה בצרור חיינו וזכרונותינו. לכי לשלום לעולמך.

בהוקרה ובשם כל חברי אשדות יעקב :
עמליה דיין בת-ארי